

Dit reglement is door het bestuur van het Instituut Sportrechtspraak Instituut Sportrechtspraak vastgesteld tijdens zijn bestuursvergadering van 19 mei 2009.

TUCHTREGLEMENT SEKSUELE INTIMIDATIE INSTITUUT SPORTRECHTSPRAAK

INHOUDSOPGAVE

A. Bepalingen met betrekking tot seksuele intimidatie

- Artikel 0: Begripsbepalingen
- Artikel 1: Tuchtreglement seksuele intimidatie
- Artikel 2: Seksuele intimidatie
- Artikel 3: Gedragsregels seksuele intimidatie
- Artikel 4: Overtreding
- Artikel 5: Triagecommissie
- Artikel 6: Ordemaatregel bondsbestuur
- Artikel 7: De aangifte
- Artikel 8: De betrokkene
- Artikel 9: Behandeling
- Artikel 10: Voorafgaand onderzoek
- Artikel 11: Zitting
- Artikel 12: Getuigen en deskundigen
- Artikel 13: Op te leggen straffen
- Artikel 14: Straffen
- Artikel 15: Uitspraak
- Artikel 16: Beroep
- Artikel 17: Tenuitvoerlegging
- Artikel 18: Registratie straf seksuele intimidatie

B. Overige tuchtrechtelijke bepalingen

- Artikel 19: Tuchtrecht
- Artikel 20: Tuchtcommissie en commissie van beroep
- Artikel 21: Onverenigbaarheden
- Artikel 22: Algemeen voorzitter
- Artikel 23: Kamers seksuele intimidatie
- Artikel 24: Ambtelijk en juridisch secretariaat
- Artikel 25: Bevoegdheden

Artikel 0 - Begripsbepalingen

In dit Tuchtreglement wordt verstaan onder:

1. Instituut Sportrechtspraak: het Instituut Sportrechtspraak van de Stichting Instituut Sportrechtspraak.
2. Sportorganisatie: de sportorganisatie van het lid die het Instituut Sportrechtspraak krachtens overeenkomst heeft opgedragen in haar sportorganisatie tuchtrecht te spreken, ten behoeve van haarzelf en haar leden, alsmede – indien en voor zover met het Instituut Sportrechtspraak overeengekomen – (a) ten behoeve van haar lidsportorganisaties en/of (b) ten behoeve van haar afdelingsverenigingen (hoe ook genaamd).
3. Bondsbestuur: het bestuur van de desbetreffende sportorganisatie, ook al is dit bij die sportorganisatie anders genaamd.
4. Bondsvergadering: de algemene vergadering of ledenraad van de desbetreffende sportorganisatie, ook al is deze bij die sportorganisatie anders genaamd.
5. Commissie: de tuchtcommissie en/of de commissie van beroep van het Instituut Sportrechtspraak.
6. Tuchtcommissie: de tuchtcommissie van het Instituut Sportrechtspraak, waaronder begrepen de kamers, de voorzitter van de kamer seksuele intimidatie en de kamer seksuele intimidatie van die commissie.
7. Commissie van beroep: de commissie van beroep van het Instituut Sportrechtspraak, waaronder begrepen de kamers, de voorzitter van de kamer seksuele intimidatie en de kamer seksuele intimidatie van die commissie.
8. Kamer seksuele intimidatie: de kamer seksuele intimidatie van de tuchtcommissie of van de commissie van beroep.
9. Kamervoorzitter: de voorzitter van kamer seksuele intimidatie van de tuchtcommissie of van de kamer seksuele intimidatie van de commissie van beroep.
10. Lid: het lid van een sportorganisatie. Indien dit met het Instituut Sportrechtspraak is overeengekomen, worden onder de ‘leden’ ook verstaan de leden van een bij een federatie aangesloten bond of de leden van een bij een bond aangesloten afdeling, waaronder mede begrepen de ‘betrokkene’.
11. Betrokkene: het lid van de sportorganisatie tegen wie door een bondsbestuur een ordemaatregel is genomen, tegen wie aangifte is gedaan, of dat beroep heeft ingesteld tegen een uitspraak van de tuchtcommissie.
12. Partijen: degene die aangifte heeft gedaan en de betrokkene.
13. Begeleider: een trainer, coach, leraar, fysiotherapeut, masseur, arts, psycholoog, leider, begeleider, wedstrijdfunctionaris, onderhoudsmedewerker en de in de sport werkzame werknemer, alsmede degene die, al dan niet in een familierelatie, een sportbeoefenaar begeleidt.
14. Aangifte: de oorspronkelijke of de nadien gewijzigde aangifte.
15. Triagecommissie: de door NOC*NSF ingestelde commissie seksuele intimidatie, zoals bedoeld in artikel 5.
16. Registratiesysteem seksuele intimidatie: het door NOC*NSF beheerde systeem waarin daarvoor in aanmerking komende uitspraken van de tuchtcommissie of van de commissie van beroep dan wel van de strafrechter, welke betrekking hebben op een vastgestelde overtreding ter zake van seksuele intimidatie in relatie tot sportbeoefening binnen het verband van de sportorganisatie, worden opgenomen.
17. Registratiekamer: de kamer die bij NOC*NSF belast is met het beheer van het registratiesysteem seksuele intimidatie.

A. Bepalingen met betrekking tot seksuele intimidatie

Artikel 1 - Tuchtreglement seksuele intimidatie

1. Indien van seksuele intimidatie aangifte wordt gedaan, geschiedt de behandeling van die aangifte met inachtneming van de bepalingen van dit Tuchtreglement seksuele intimidatie van het Instituut Sportrechtspraak met inachtneming van het reglement dat gold of geldt op de datum van overtreding.

2. Het gewone Tuchtreglement van het Instituut Sportrechtspraak is niet van toepassing op een aangifte met betrekking tot seksuele intimidatie.
3. Indien in de statuten of reglementen van een sportorganisatie wordt verwezen naar de toepasselijkheid van het Tuchtreglement van het Instituut Sportrechtspraak, wordt in gevallen van seksuele intimidatie dit Tuchtreglement seksuele intimidatie bedoeld.
4. Indien behalve aangifte van seksuele intimidatie ook aangifte wordt gedaan van een andere overtreding, wordt de aangifte van seksuele intimidatie behandeld door de kamer seksuele intimidatie met inachtneming van dit Tuchtreglement seksuele intimidatie. De aangifte van de andere overtreding wordt met inachtneming van het Tuchtreglement behandeld door een andere kamer van het Instituut Sportrechtspraak.
5. De meest recente versie van het Tuchtreglement seksuele intimidatie is gepubliceerd op de website van het Instituut Sportrechtspraak: www.instituutsportrechtspraak.nl.

Artikel 2 - Seksuele intimidatie

1. Seksuele intimidatie is elke vorm van seksueel gedrag of seksuele toenadering, in verbale, non verbale of fysieke zin, opzettelijk of onopzettelijk, die door de persoon die het ondergaat als gedwongen of anderszins ongewenst wordt ervaren, waaronder mede begrepen seksueel misbruik.
2. Onder seksuele intimidatie, zoals vermeld in lid 1, zijn mede begrepen de in de artikelen 239 t/m 250 (Titel XIV: Misdrijven tegen de zeden) van het Wetboek van Strafrecht strafbaar gestelde feiten, zoals hierna verkort weergegeven:
 - a. schennis van de eerbaarheid, zoals bedoeld in artikel 239 Wetboek van Strafrecht;
 - b. het aanstotelijk doen zijn voor de eerbaarheid van een afbeelding of voorwerp, zoals bedoeld in artikel 240 Wetboek van Strafrecht;
 - c. het verstrekken, aanbieden of vertonen van een afbeelding, voorwerp of gegevensdrager aan een minderjarige jonger dan zestien jaar, bevattende een afbeelding waarvan de vertoning schadelijk is te achten, zoals bedoeld in artikel 240a Wetboek van Strafrecht;
 - d. het verspreiden, openlijk tentoonstellen vervaardigen, invoeren, doorvoeren, uitvoeren of in bezit hebben van een afbeelding (of van een gegevensdrager bevattende een afbeelding) van een seksuele gedraging waarbij iemand, die kennelijk de leeftijd van achttien jaar nog niet heeft bereikt, is betrokken of schijnbaar is betrokken, zoals bedoeld in artikel 240b Wetboek van Strafrecht;
 - e. verkrachting, zoals bedoeld in artikel 242 Wetboek van Strafrecht;
 - f. het tegen de wil van een ander hebben van gemeenschap met een bewusteloze of geestelijk gestoorde, zoals bedoeld in artikel 243 Wetboek van Strafrecht;
 - g. het hebben van gemeenschap met personen beneden de twaalf jaar, zoals bedoeld in artikel 244 Wetboek van Strafrecht;
 - h. het hebben van gemeenschap met personen tussen de twaalf en zestien jaar, zoals bedoeld in artikel 245 Wetboek van Strafrecht;
 - i. het door geweld of bedreiging feitelijk aanranden van iemand's eerbaarheid, zoals bedoeld in artikel 246 Wetboek van Strafrecht;
 - j. het hebben van ontucht met een bewusteloze, geestelijk gestoorde of met een minderjarige jonger dan 16 jaar, zoals bedoeld in artikel 247 Wetboek van Strafrecht;
 - k. het uitlokken van minderjarigen tot achttien jaar tot ontucht door het doen van giften of beloften van geld of goederen, het misbruik maken van uit feitelijke verhoudingen voortvloeiend overwicht of anderszins door misleiding, zoals bedoeld in artikel 248a Wetboek van Strafrecht;
 - l. het ontucht plegen met een minderjarige, die de leeftijd van zestien jaar en nog niet de leeftijd van achttien jaar heeft bereikt, zoals bedoeld in artikel 248b Wetboek van Strafrecht;
 - m. het opzettelijk aanwezig zijn bij het plegen van ontucht met minderjarigen jonger dan achttien jaar of bij het vertonen van afbeeldingen van dergelijke handelingen in een daarvoor bestemde gelegenheid, zoals bedoeld in artikel 248c Wetboek van Strafrecht;
 - n. het ontucht plegen met zijn minderjarig kind, stiefkind of pleegkind, zijn pupil, een aan zijn zorg, opleiding of waakzaamheid toevertrouwde minderjarige dan wel met zijn minderjarige

bediende of ondergeschikte, zoals bedoeld artikel 249 Wetboek van Strafrecht;

- o. het bevorderen of opzettelijk teweegbrengen dat een derde ontucht pleegt met zijn minderjarig kind, stiefkind of pleegkind, zijn pupil, een aan zijn zorg, opleiding of waakzaamheid toevertrouwde minderjarige dan wel met zijn minderjarige bediende of ondergeschikte zoals bedoeld artikel 250 Wetboek van Strafrecht.

Met betrekking tot elk vermeld artikel uit het Wetboek van Strafrecht geldt dat er sprake is van seksuele intimidatie indien voldaan is aan de criteria welke in de wettekst van de desbetreffende artikelen zijn vermeld.

3. Seksuele intimidatie is een verboden gedraging. Dit verbod geldt voor een ieder die lid is van een sportorganisatie. Voor leden die tevens begeleider bij dan wel werknemer van een sportorganisatie of van een in de sportwereld werkzame rechtspersoon zijn, gelden naast de algemene regels met betrekking tot seksuele intimidatie tevens de in artikel 3 opgenomen gedragsregels.
4. De in dit reglement bedoelde seksuele intimidatie heeft betrekking op seksuele intimidatie welke heeft plaatsgevonden in relatie tot sportbeoefening binnen het verband van de sportorganisatie. Van seksuele intimidatie is eveneens sprake wanneer degene die de seksuele intimidatie ondergaat ook buiten een sportaccommodatie ten opzichte van degene die de seksuele intimidatie toepast in een afhankelijkheidsrelatie verkeert.

Artikel 3 - Gedragsregels seksuele intimidatie

1. De sportorganisatie hanteert ten aanzien van seksuele intimidatie de in dit artikel vermelde gedragsregels. Overtreding van deze gedragsregels levert een overtreding op in de zin van dit Tuchtreglement seksuele intimidatie en kan op grond van dit reglement tuchtrechtelijk worden bestraft.
2. Met betrekking tot de begeleiders in de sport gelden de volgende gedragsregels:
 - a. De begeleider moet zorgen voor een omgeving en een sfeer waarbinnen de sporter zich veilig voelt te verkeren. In het kader van deze norm wordt als een overtreding beschouwd:
 1. het niet onmiddellijk stoppen (of doen laten stoppen) door feitelijke interventie van een klaarblijkelijke vorm van seksuele intimidatie waarvan de begeleider getuige van is of waarvan hij op de hoogte wordt gesteld;
 2. het participeren in vormen van seksuele intimidatie of aanmoedigen van anderen daartoe;
 3. het door de begeleider in woord of gedrag scheppen van een seksueel of erotisch geladen sfeer (door woord, gedrag, vertoning filmbeelden, aankleding omgeving) of aan het voortbestaan daarvan een bijdrage leveren;
 4. het door de begeleider op niet-functionele wijze bekijken van de sporter waarbij de aandacht is gericht op de geslachtskenmerken;
 5. het door de begeleider met seksueel gedrag ingaan op verliefde gevoelens, seksuele verlangens of fantasieën van een minderjarige sporter;
 6. het achterwege laten van hulp aan een slachtoffer of slachtoffers van een incident dat valt onder seksuele intimidatie;
 7. het niet of onvoldoende uitvoeren van begeleiderstaken rondom en tijdens een sportactiviteit waardoor gelegenheid ontstaat voor vormen van seksuele intimidatie, die met het juist uitvoeren van de begeleiderstaken hadden kunnen worden voorkomen;
 - b. De begeleider onthoudt zich ervan de sporter te bejegenen op een wijze die de sporter in zijn waardigheid aantast en verder in het privéleven van de sporter door te dringen dan nodig is voor het gezamenlijk gestelde doel. De begeleider zal tijdens training(-stages), wedstrijden en reizen gereserveerd en met respect omgaan met de sporter in de ruimten waarin de sporter zich bevindt, zoals de kleedkamer of de hotelkamer. In het kader van deze normen wordt als een overtreding beschouwd:
 1. het door de begeleider uitvoeren van dwang of op enigerlei wijze gebruik maken van het machtsverschil dat bestaat tussen hem en de sporter, met het kennelijke oogmerk de sporter tot seksuele handelingen te dwingen, daartoe te verleiden of over te halen, of die te dulden;
 2. het aangaan van een seksuele relatie met een minderjarige sporter met wie de begeleider op

- basis van kenmerken zoals leeftijdverschil, status, positie, sportrelatie (bijv. coach-sporter, fysiotherapeut-sporter) in een machtsongelijke relatie staat;
3. het zich onnodig en/of zonder toestemming van de sporter bevinden in of het naar binnen kijken/gluren in ruimtes die door de sporter worden gebruikt als privé-ruimtes, zoals douches, kleedkamers, toiletten, hotelkamers, kampeertenten en soortgelijke ruimtes, waarin de sporter mag veronderstellen zich te kunnen gedragen als ware hij alleen en ongezien;
 4. het door de begeleider verrichten van sporttechnische fysieke handelingen m.b.t. de sporter die niet tot zijn bekwaamheid en taken behoren en/of op dat moment niet geboden zijn;
 5. het bij herhaling of op systematische wijze privé bij de begeleider alleen thuis of een andere afgezonderde plaats uitnodigen van een sporter, waarmee de begeleider een machtsongelijke relatie heeft, indien deze ontmoeting vanuit de begeleidingstaak niet nodig is en/of elders kan worden georganiseerd, zoals in een clubgebouw of een publieke gelegenheid;
 6. het door de begeleider op enigerlei wijze systematisch isoleren van een sporter van andere sporters en/of begeleiders of het systematisch realiseren van een één-op-één relatie tussen begeleider en sporter, zonder dat daar sporttechnische redenen voor zijn en/of zonder dat dit in overeenstemming is met kaderafspraken ter zake;
- c. Seksuele handelingen en seksuele relaties tussen begeleider en sporter die de leeftijd van 16 jaren niet heeft bereikt, zijn onder geen beding geoorloofd en worden beschouwd als seksueel misbruik.
- d. De begeleider mag de sporter niet op een zodanige wijze aanraken dat de sporter en/of de begeleider deze aanraking naar redelijke verwachting als seksueel of erotisch van aard zal ervaren, zoals doorgaans het geval zal zijn bij het doelbewust (doen) aanraken van geslachtsdelen, billen en borsten. In het kader van deze norm wordt als een overtreding beschouwd:
1. de sporter tegen diens wens naar zich toe trekken voor aanhalen, omarmen of kussen;
 2. zich tegen de sporter aandrukken;
 3. billen, borsten, of andere erogene zones aanraken onder het mom van functionele instructie;
 4. het negeren van wensen van de sporter om (ergens) niet te worden aangeraakt, ook al betreft dit een sporttechnisch juiste wijze van aanraken;
 5. het aanraken van de sporter of fysieke handelingen verrichten die niet binnen de taakstelling van de begeleider vallen;
- e. De begeleider onthoudt zich van seksueel getinte verbale intimiteiten. In het kader van deze norm wordt als een overtreding beschouwd:
1. grove seksueel getinte opmerkingen, schuine moppen;
 2. grapjes of ontboezemingen over andermans seksleven;
 3. (dubbelzinnige) opmerkingen met verwijzing naar iemands seksuele leven of geaardheid;
 4. niet-functionele vragen over het seksleven van de sporter;
 5. ontboezemingen over eigen seksleven of seksuele verlangens.
- f. De begeleider heeft de plicht de sporter te beschermen tegen schade en (machts)misbruik als gevolg van seksuele intimidatie. Daar waar bekend of geregeld is wie de belangen van de (jeugdige) sporter behartigt, is de begeleider verplicht met deze personen of instanties samen te werken opdat zij hun werk goed kunnen doen. In het kader van deze norm wordt als een overtreding beschouwd:
1. het nalaten van het doen van melding bij het bevoegd gezag of indienen van een klacht bij de triagecommissie, van een incident of situatie waarvan de begeleider getuige is of kennis van heeft en waarvan hij redelijkerwijs had moeten weten dat het om seksuele intimidatie gaat en er niet van had kunnen uitgaan dat een ander dit zou doen;
 2. het ontmoedigen of beletten van anderen (zoals een sporter of andere begeleider) om melding te doen of een klacht in te dienen, zoals bedoeld onder lid 1 van 2.f.;
 3. het niet meewerken aan de tuchtprocedure die naar aanleiding van een aangifte m.b.t. seksuele intimidatie bij de kamer van seksuele intimidatie aanhangig is en waartoe hij door die kamer is opgeroepen, dan wel aan het vooronderzoek dat die kamer laat verrichten voorafgaande aan de behandeling in de kamer van de aangifte.

- g. De begeleider zal de sporter geen (im)materiële vergoedingen geven met de kennelijke bedoeling tegenprestaties te vragen. In het kader van deze norm wordt als een overtreding beschouwd:
 - 1. de begeleider zal de sporter geen (im)materiële vergoedingen aanbieden of geven met de kennelijke bedoeling tegenprestaties te vragen van erotische of seksuele aard;
 - 2. de begeleider accepteert geen erotische of seksuele tegenprestaties van de sporter als vergoeding voor het uitoefenen van de begeleiderstaak;
- h. De begeleider zal er actief op toezien dat deze regels door iedereen die betrokken is bij de sporter worden nageleefd. Indien hij gedrag signaleert dat niet in overeenstemming is met deze regels zal hij de betreffende persoon daarop aanspreken. In het kader van deze norm wordt als een overtreding beschouwd:
 - 1. het nalaten personen op hun gedrag aan te spreken die zich schuldig maken aan een vorm van seksuele intimidatie;
 - 2. het nalaten andere begeleiders op hun gedrag aan te spreken indien deze in het bijzijn van de begeleider of nadat de begeleider het ter ore komt, niet of onvoldoende ingrijpen of hebben ingegrepen bij een incident m.b.t. seksuele intimidatie.
- i. In die gevallen waarin de gedragsregels niet (direct) voorzien, ligt het binnen de verantwoordelijkheid van de begeleider in de geest hiervan te handelen.
- j. Een begeleider dient handelend op te treden bij gedragingen of in situaties die, ondanks dat ze niet in deze gedragscode met name als verbod staan genoemd, toch de sociale veiligheid van de sportomgeving in termen van seksuele intimidatie of grensoverschrijdend gedrag bedreigen.
- 3. Van een begeleider wordt in het bijzonder verwacht dat hij professioneel handelt en dat hij zich bewust is van zijn voorbeeldfunctie, dat wil zeggen dat hij handelt overeenkomstig de geldende standaard en opleiding, waarbij het er niet toe doet of de begeleider al dan niet een vergoeding voor zijn begeleiding ontvangt.

Artikel 4 - Overtreding

- 1. Wanneer een lid van een sportorganisatie het bepaalde in de artikelen 2 en 3 of een andere bepaling van dit Tuchtreglement overtreedt, is er sprake van een overtreding van dit Tuchtreglement seksuele intimidatie.
- 2. Onder een overtreding wordt bovendien verstaan het niet, niet tijdig of niet naar behoren nakomen van in de statuten of in een reglement opgenomen verplichtingen, alsmede het gelegenheid bieden of aansporen tot, het vergemakkelijken van, of het behulpzaam zijn bij het begaan van een overtreding.
- 3. Een overtreding is strafbaar indien er sprake is van opzet, schuld, nalatigheid of onzorgvuldigheid van de betrokkene.
- 4. Voor de vraag of er sprake is van een overtreding zijn mede bepalend de opvattingen in de Nederlandse maatschappij met betrekking tot seksuele intimidatie en de gewoonten of gebruiken bij de desbetreffende sportorganisatie ten tijde van de overtreding.
- 5. Het bewijs van een overtreding is geleverd indien de kamer seksuele intimidatie op grond van de vastgestelde feiten en omstandigheden de stellige overtuiging heeft dat de betrokkene de overtreding heeft begaan.
- 6. Overtredingen kunnen door de kamer seksuele intimidatie ook worden bestraft indien dezelfde gedraging ter beoordeling aan de strafrechter of aan de burgerlijke rechter is of kan worden voorgelegd of voorgelegd is geweest.

Artikel 5 – Triagecommissie

- 1. De triagecommissie wordt ingesteld door NOC*NSF, die de leden van deze commissie benoemt, schorst en ontslaat.
- 2. Een klacht met betrekking tot seksuele intimidatie wordt ingediend bij de triagecommissie die onderzoekt of er sprake is van seksuele intimidatie, zoals bedoeld in artikel 2 lid 1.
- 3. De triagecommissie overlegt met degene die de klacht heeft ingediend of en zo ja welk gevolg aan de klacht wordt gegeven.

4. Degene, die met seksuele intimidatie is geconfronteerd, kan van die seksuele intimidatie alleen aangifte doen, nadat ter zake een klacht is ingediend bij de triagecommissie en de klacht door deze triagecommissie is behandeld.
5. De triagecommissie kan voor haar werkwijze een reglement opstellen.

Artikel 6 - Ordemaatregel bondsbestuur

1. Indien naar het oordeel van het bondsbestuur er sprake is van seksuele intimidatie, kan het bondsbestuur ter voorkoming van herhaling een bestuurlijke ordemaatregel nemen door aan de degene die van seksuele intimidatie wordt verdacht met onmiddellijke ingang een tijdelijke beperking van de bewegingsvrijheid op te leggen voor de locatie(s) waar de herhaling moet worden gevreesd.
2. De ordemaatregel van het bondsbestuur is geen tuchtrechtelijke straf maar een bestuurlijke maatregel om de orde en de veiligheid van sportbeoefenaren te waarborgen.
3. De ordemaatregel kan ook worden genomen indien nog geen aangifte van de seksuele intimidatie is gedaan en aldaar is afgehandeld.
4. Van een door het bondsbestuur genomen ordemaatregel staat ingevolge dit Tuchtreglement seksuele intimidatie beroep open bij de algemeen voorzitter van de tuchtcommissie.
5. De ordemaatregel blijft in stand totdat de kamer seksuele intimidatie van de tuchtcommissie uitspraak heeft gedaan of totdat de algemeen voorzitter van de tuchtcommissie heeft beslist in het geval dat van de ordemaatregel beroep is ingesteld.

Artikel 7 - De aangifte

1. Ieder lid van de sportorganisatie dat meent dat er ten opzichte van hem of haar sprake is van seksuele intimidatie, kan hiervan bij de tuchtcommissie aangifte doen.
2. Betreft de seksuele intimidatie een lid jonger dan zestien jaar, dan kan ook de wettelijk vertegenwoordiger aangifte doen. Indien degene die aangifte wil doen een verstandelijke, zintuiglijke of motorische beperking kent, onder curatele staat of een mentor diens belangen behartigt, is degene die diens belangen behartigt ook bevoegd met instemming van het lid aangifte te doen.
3. Een aangifte van seksuele intimidatie kan eerst worden gedaan, nadat ter zake eerst een klacht is ingediend bij de triagecommissie.
4. De aangifte bevat een opgave van de naam en zo mogelijk de adresgegevens van degene tegen wie de aangifte zich richt alsmede een zo nauwkeurig mogelijke omschrijving van feiten en omstandigheden voor zover mogelijk met de datum (data) waarop of de periode waarbinnen de seksuele intimidatie heeft plaatsgevonden. Indien geen adresgegevens kunnen worden verstrekt, dient degene die aangifte doet de betrokkene zodanig te identificeren dat voor de tuchtcommissie duidelijk is tegen wie de aangifte zich richt.
5. Van een seksuele intimidatie die meer dan twaalf jaren geleden heeft plaatsgevonden, kan geen aangifte worden gedaan. Wanneer de seksuele intimidatie meer dan één jaar geleden heeft plaatsgevonden, wordt in de aangifte toegelicht waarom de aangifte niet eerder is gedaan.
6. Indien ter zake van de seksuele intimidatie mediation plaatsvindt of heeft plaatsgevonden welke heeft geleid tot de ondertekening van een vaststellingsovereenkomst, kan van de seksuele intimidatie geen aangifte meer worden gedaan.
7. Een aangifte is rechtsgeldig indien degene tegen wie de aangifte zich richt ten tijde van de overtreding lid was van de sportorganisatie. Indien de betrokkene ten tijde van de behandeling van de aangifte geen lid meer is van de sportorganisatie wordt de aangifte behandeld en geschiedt de behandeling van de zaak op grond van dit Tuchtreglement seksuele intimidatie, als ware de betrokkene nog immer lid van de betreffende sportorganisatie, in welk geval aan degene die aangifte doet en degene tegen wie de aangifte zich richt alle rechten en verplichtingen op grond van dit Tuchtreglement toekomen.
8. Nadat de aangifte is gedaan, onderzoekt de kamer seksuele intimidatie of hij bevoegd is de aangifte te behandelen. Indien de kamer seksuele intimidatie van de tuchtcommissie meent dat hij niet bevoegd is de aangifte in behandeling te nemen, kan degene die aangifte heeft gedaan hiervan

met inachtneming van artikel 16 beroep instellen bij de commissie van beroep. Van de uitspraak van de commissie van beroep staat geen beroep open. In het geval de kamer seksuele intimidatie van de commissie van beroep oordeelt dat de aangifte wel in behandeling dient te worden genomen, verwijst hij de zaak terug naar de kamer seksuele intimidatie van de tuchtcommissie. Indien de kamer seksuele intimidatie van de commissie van beroep oordeelt dat de aangifte niet in behandeling wordt genomen, eindigt daarmee de behandeling van de zaak.

9. Een anoniem gedane aangifte wordt niet in behandeling genomen.
10. De omschrijving van de overtreding in de aangifte vormt de grondslag voor de behandeling van een zaak door de tuchtcommissie en door de commissie van beroep.
11. Het doen van een valse aangifte levert een overtreding op die tuchtrechtelijk kan worden bestraft. De juridisch secretaris doet van een valse aangifte aangifte bij de tuchtcommissie. De behandeling van die zaak vindt niet plaats door de kamer seksuele intimidatie, maar door een andere kamer van de tuchtcommissie. Indien degene tegen wie aangifte is gedaan door de valse aangifte in zijn eer, goede naam en/of reputatie is geschaad, levert dit bij de behandeling van die valse aangifte een strafverzwarende omstandigheid op.
12. Degene die aangifte heeft gedaan kan de aangifte alleen intrekken wanneer dit schriftelijk en gemotiveerd geschiedt. De kamer seksuele intimidatie is in dat geval bevoegd degene die aangifte heeft gedaan hierover te horen. De juridisch secretaris doet van het intrekken van de aangifte schriftelijk mededeling aan de betrokkene, waarna de kamer seksuele intimidatie de behandeling van de zaak staakt.

Artikel 8 - De betrokkene

1. De tuchtcommissie zendt de aangifte en bijbehorende documenten binnen zeven werkdagen na ontvangst per aangetekende brief met bericht van ontvangst en per gewone post aan de betrokkene. Tevens wordt een bijsluiter bijgevoegd waarin de tuchtprocedure bij het Instituut Sportrechtspraak wordt beschreven.
2. De betrokkene kan tegen de aangifte verweer voeren. Het verweerschrift moet vier weken na verzending van de aangifte door het Instituut Sportrechtspraak zijn ontvangen. Het verweerschrift wordt toegezonden per aangetekende brief met bericht van ontvangst. De kamervoorzitter kan na een schriftelijk en gemotiveerd verzoek van de betrokkene in zeer bijzondere gevallen de termijn verlengen.
3. Indien de betrokkene geen verweer voert, kan de kamer daaraan die conclusies verbinden die hij juist oordeelt.
4. De betrokkene is gehouden naar waarheid te verklaren. De kamer seksuele intimidatie kan te allen tijde van de betrokkene verlangen dat hij op gestelde vragen zelf antwoordt en voor die beantwoording niet naar een ander, waaronder zijn raadsman, verwijst.
5. De betrokkene kan zich door een raadsman doen bijstaan. Is de raadsman niet een advocaat, dan legt de raadsman bij het schriftelijk verweer een schriftelijke volmacht over van de betrokkene. Tijdens een mondelinge behandeling kan de betrokkene een raadsman, die geen advocaat is, mondeling tot zijn gemachtigde benoemen. Voor een raadsman gelden dezelfde rechten en verplichtingen als voor de betrokkene.
6. Op verzoek van de betrokkene kan de correspondentie in de tuchtzaak aan de raadsman worden toegezonden. Tenzij de correspondentie aan de raadsman wordt toegezonden, wordt het door de betrokkene zelf opgegeven woonadres voor juist gehouden of anders het door de betrokkene aan zijn sportorganisatie opgegeven woonadres.

Artikel 9 - Behandeling

1. De aangifte van seksuele intimidatie wordt, nadat de (verlengde) termijn van het verweerschrift is verstreken, tijdens een zitting behandeld.
2. De kamer seksuele intimidatie van de tuchtcommissie ziet van een mondelinge behandeling af indien reeds uit de aangifte blijkt dat de tuchtcommissie niet bevoegd is de zaak te behandelen of wanneer degene die aangifte heeft gedaan niet-ontvankelijk is in de aangifte. Er wordt dan geen zitting gehouden. De kamer seksuele intimidatie doet in dat geval schriftelijk uitspraak en zendt

deze aan partijen. Degene die aangifte heeft gedaan kan van deze uitspraak in beroep gaan bij de commissie van beroep.

3. De kamer seksuele intimidatie stelt de datum, uur en plaats van de mondelinge behandeling vast en deelt dit ten minste tien dagen vóór de dag van de zitting schriftelijk mee aan partijen.
4. De kamer seksuele intimidatie roept ook andere personen op, waarvan de kamer de verschijning gewenst acht. De oproep geschiedt naar keuze van de kamer per gewone post of per aangetekende brief met bericht van ontvangst.
5. De behandeling vinden niet in het openbaar plaats.

Artikel 10 - Voorafgaand onderzoek

1. Aan de mondelinge behandeling kan een onderzoek voorafgaan.
2. De kamer seksuele intimidatie van de commissie benoemt uit de leden van die kamer een onderzoeker die het onderzoek verricht. De kamer seksuele intimidatie kan ook onder zijn verantwoordelijkheid het onderzoek opdragen aan een aan het Instituut Sportrechtspraak verbonden deskundige, die geen lid is van de kamer seksuele intimidatie. Degene die aangifte doet kan verzoeken een vrouwelijke dan wel een mannelijke onderzoeker aan te wijzen. De kamer seksuele intimidatie komt zoveel mogelijk aan dit verzoek tegemoet.
3. De onderzoeker onderzoekt naar aanleiding van de aangifte de gestelde feiten en omstandigheden en hoort in verband met het onderzoek partijen, alsmede personen die over de gestelde feiten en omstandigheden kunnen verklaren.
4. De onderzoeker betracht in alle stadia van het onderzoek zoveel mogelijk zorgvuldigheid ten aanzien van de hem bekende feiten en omstandigheden in relatie tot de mededelingen die hierover ten behoeve van het onderzoek aan derden moeten worden gedaan, waarbij telkens die derden niet meer deelgenoot worden gemaakt van feiten en omstandigheden dan op dat moment ten behoeve van het onderzoek noodzakelijk is. De onderzoeker kan nadien niet als getuige worden gehoord.
5. De onderzoeker kan in het kader van zijn onderzoek in aanwezigheid van de raadsman van degene tegen wie aangifte is gedaan getuigen en/of deskundigen horen, alsmede leden van besturen, commissies en andere leden van de sportorganisatie.
6. Tenzij de kamer seksuele intimidatie voor het onderzoek instructies heeft gegeven, stelt de onderzoeker zijn werkwijze vast. De onderzoeker doet van die werkwijze mededeling aan de kamer seksuele intimidatie en aan degenen die hij hoort.
7. Indien de onderzoeker deel uitmaakt van de kamer seksuele intimidatie, kan hij deelnemen aan de mondelinge behandeling van de aangifte. De onderzoeker die niet uit het midden van de kamer is benoemd, maakt geen deel uit van de kamer die met de behandeling is belast.
8. De onderzoeker wordt in zijn onderzoek bijgestaan door een juridisch secretaris, die van een verhoor een schriftelijk verslag maakt. Het verslag wordt door de gehoorde ondertekend. Weigert de gehoorde het verslag te ondertekenen, dan wordt hiervan aan de voet van het verslag melding gemaakt met opgave van reden(en).
9. Na de beëindiging van het onderzoek zal de onderzoeker ten behoeve van de kamer seksuele intimidatie een rapport opstellen, in welk geval het rapport aan partijen ter hand wordt gesteld.

Artikel 11 - Zitting

1. De mondelinge behandeling vindt plaats tijdens een zitting. De kamer seksuele intimidatie bepaalt wie tot de zitting toegang heeft.
2. Indien de betrokkene niet ter zitting is verschenen, gaat de kamer seksuele intimidatie na of de betrokkene behoorlijk is opgeroepen. Heeft geen behoorlijke oproeping plaatsgevonden of meent de kamer seksuele intimidatie om een andere reden dat uitstel van de behandeling gewenst is, dan stelt hij de behandeling tot een nader te bepalen datum uit. Partijen worden hiervan door de juridisch secretaris schriftelijk in kennis gesteld.
3. Indien een getuige of deskundige niet ter zitting is verschenen, kan de kamer seksuele intimidatie besluiten de zitting uit te stellen, dan wel de zaak voor zover mogelijk te behandelen en voor de niet verschenen getuige of deskundige op een andere datum voort te zetten.
4. Partijen en hun raadslieden mogen de gehele zitting bijwonen, tenzij het bepaalde in lid 5 en 6

- toepassing vindt.
5. De kamer seksuele intimidatie kan een ieder wiens gedrag daartoe aanleiding geeft, het verder bijwonen van de zitting ontzeggen.
 6. De kamer seksuele intimidatie kan bepalen dat degene die aangifte heeft gedaan afzonderlijk wordt gehoord van degene tegen wie de aangifte is gericht. Indien partijen afzonderlijk van elkaar worden gehoord, kunnen de raadslieden van partijen bij dat verhoor aanwezig zijn. De kamervoorzitter doet van een verhoor dat afzonderlijk heeft plaatsgevonden verslag aan de andere partij.
 7. De leden van de kamer seksuele intimidatie stellen de betrokkene en andere te horen personen zo nodig vragen. Partijen kunnen ieder de kamervoorzitter verzoeken aanvullende vragen te mogen stellen. Aan dit verzoek wordt voldaan, tenzij de vragen naar het oordeel van de kamervoorzitter niet ter zake dienend zijn. De kamervoorzitter kan bepalen dat vragen alleen via hem mogen worden gesteld.
 8. De juridisch secretaris maakt van de mondelinge behandeling een relevante, zakelijke samenvatting die door de kamervoorzitter en de juridisch secretaris worden ondertekend. Indien geen juridisch secretaris ter zitting aanwezig is, treedt één van de overige leden van de kamer als secretaris op, die alsdan in de rechten en bevoegdheden van de juridisch secretaris treedt.

Artikel 12 - Getuigen en deskundigen

1. De kamer seksuele intimidatie is bevoegd voor een zitting getuigen en deskundigen op te roepen. De kamer seksuele intimidatie doet hiervan alsmede van hun namen en van hun deskundigheid mededeling aan partijen.
2. Partijen kunnen zelf voor een zitting ten hoogste vijf getuigen of deskundigen oproepen en doen hiervan onder opgave van hun namen en adressen uiterlijk zeven dagen voor de zitting schriftelijk mededeling aan de kamer seksuele intimidatie, die hiervan mededeling doet aan de andere partij. Van de deskundige wordt bovendien opgave gedaan van zijn deskundigheid. Met schriftelijke toestemming van de kamervoorzitter kunnen partijen ieder meer dan vijf getuigen of deskundigen oproepen.
3. Leden van de sportorganisatie, die als getuige of deskundige worden opgeroepen, zijn verplicht te verschijnen. Ook anderen dan leden kunnen als getuige of deskundige worden opgeroepen.
4. Getuigen en deskundigen kunnen in beginsel alleen ter zitting of tijdens het vooronderzoek worden gehoord. Indien een getuige of deskundige ter zitting redelijkerwijs niet aanwezig kan zijn, kan de kamer de te stellen vragen schriftelijk voorleggen en van de getuige of deskundige een schriftelijk antwoord verlangen.
5. Getuigen zijn verplicht naar waarheid te verklaren. Deskundigen zijn verplicht te antwoorden naar hetgeen de wetenschap hen leert. De kamervoorzitter kan hen verzoeken een zakelijke samenvatting van hun verklaring te ondertekenen.
6. Het niet naar waarheid verklaren levert een overtreding op die met inachtneming van dit reglement kan worden bestraft. Indien het een lid van de sportorganisatie betreft, doet de juridisch secretaris hiervan aangifte bij de tuchtcommissie. De behandeling van die zaak geschiedt niet door de kamer seksuele intimidatie, maar door een andere kamer van de tuchtcommissie.

Artikel 13 - Op te leggen straffen

1. Als straf kan worden opgelegd:
 - a. een waarschuwing;
 - b. een berisping;
 - c. het verbod om deel te nemen aan één of meer activiteiten van de sportorganisatie voor een duur van maximaal drie jaren;
 - d. het verbod om één of meer aan leden van de sportorganisatie toegekende rechten uit te oefenen voor een duur van maximaal drie jaren;
 - e. het verbod tot het uitoefenen van één of meer functies in de sportorganisatie en - in zwaarwegende gevallen - het ontzeggen van het recht tot het uitoefenen van een functie in andere sportorganisaties voor een duur van maximaal tien jaren;

- f. de schorsing voor een duur van maximaal vijf jaren;
 - g. het royement (ontzetting) als lid van de sportorganisatie voor een duur van maximaal twaalf jaren.
2. Een ter zake van seksuele intimidatie op te leggen straf is tevens gericht op het voorkomen van herhaling en het herstel van de veiligheid.
 3. Een waarschuwing, berisping, een schorsing en een royement kunnen niet tezamen met een andere straf worden opgelegd.
 4. Met uitsluiting van de waarschuwing, de berisping en een royement kunnen de in lid 1 genoemde straffen geheel of gedeeltelijk voorwaardelijk worden opgelegd. Het voorwaardelijke gedeelte van een straf wordt aan een termijn van ten hoogste twee jaren gebonden.
 5. Bij het opleggen van een straf kan de kamer seksuele intimidatie rekening houden met de situatie die na het beëindigen van de straf tussen partijen kan ontstaan. De kamer kan, indien dit ten tijde van de strafoplegging mogelijk is, aangeven op welke wijze de betrokkene zich tegenover degene die aangifte heeft gedaan na het ondergaan van de straf moet gedragen of welke beperkingen gewenst zijn om te voorkomen dat partijen elkaar ontmoeten. Hiervan kan in de uitspraak mededeling worden gedaan. Degene die aangifte heeft gedaan kan ook na het opleggen van de straf, maar voor het beëindigen van de straf, de kamer seksuele intimidatie verzoeken ter zake bedoelde mededeling te doen.
 6. Indien de betrokkene binnen de termijn van de voorwaardelijk opgelegde straf weer een overtreding ter zake van seksuele intimidatie begaat, kan de kamer seksuele intimidatie beslissen het voorwaardelijke gedeelte alsnog in een onvoorwaardelijke straf om te zetten en daarnaast een straf op te leggen voor de nieuwe overtreding.
 7. Maakt een overtreding, waarvan aangifte is gedaan, een ernstige inbreuk op de rechtsorde in de sportorganisatie dan kan de kamer seksuele intimidatie van de tuchtcommissie, zodra aangifte is gedaan en voordat verweer is gevoerd of een mondelinge behandeling heeft plaatsgevonden, aan de betrokkene een voorlopige straf opleggen. De termijn van verweer, zoals vermeld in artikel 8 lid 2, blijft dan van toepassing.
 8. Bij het opleggen van een straf en bij het bepalen van de strafmaat kan rekening worden gehouden met een strafrechtelijke veroordeling en/of met het resultaat van een andere wijze waarop de seksuele intimidatie aan de orde is gesteld.
 9. Behalve bij een waarschuwing en een berisping, leidt een tuchtrechtelijke veroordeling tot registratie van de betrokkene, zijn persoonsgegevens en de gegevens van de tuchtzaak in het registratiesysteem seksuele intimidatie van NOC*NSF, zulks met inachtneming van het daarvoor geldende reglement van NOC*NSF. Die registratie is geen straf in de zin van dit artikel. De juridisch secretaris van het Instituut Sportrechtspraak doet de opgave van bedoelde tuchtrechtelijke veroordeling aan de houder van het registratiesysteem.

Artikel 14 - Straffen

1. De waarschuwing is bedoeld als een aanzegging aan de betrokkene, welke een afkeuring bevat van diens gedrag met de mededeling dat bij herhaling een zwaardere straf zal volgen.
2. De berisping houdt een officiële veroordeling in van bepaald met name genoemd gedrag van de betrokkene.
3. Het verbod om één of meer rechten uit te oefenen, is gericht op het beperken van de bewegingsvrijheid van de betrokkene, geldend voor bijvoorbeeld bepaalde ruimtes, omgang met bepaalde personen, groepen of teams, inzage van bepaalde dossiers, aanwezigheid bij bepaalde wedstrijden, trainingen of vergaderingen, zulks voor de door de kamer seksuele intimidatie bepaalde duur.
4. Het verbod om deel te nemen aan activiteiten van de sportorganisatie wordt als straf opgelegd voor een bepaalde duur en/of voor bepaalde activiteiten.
5. Het verbod om bij de sportorganisatie één of meer functies uit te oefenen wordt alleen als straf opgelegd, indien de overtreding in de uitoefening van een bepaalde functie is begaan. Bedoelde ontzegging kan op die functie, maar ook op door de kamer seksuele intimidatie te bepalen andere functies in de sportorganisatie betrekking hebben.

6. Een schorsing wordt als straf opgelegd indien de overtreding zo ernstig is dat niet met een lichtere straf kan worden volstaan en een roeyement een te zware straf is. Gedurende de schorsing kan de betrokkene geen functie en lidmaatschapsrechten uitoefenen, noch deelnemen aan activiteiten van de sportorganisatie en blijven de uit het lidmaatschap voortvloeiende verplichtingen onverkort op hem van toepassing. In overleg met de betrokkene kunnen hem tijdelijk bijzondere taken die hij in de ruimste zin van het woord uitvoert ten behoeve van de vereniging worden opgelegd.
7. Het roeyement wordt uitgesproken indien de seksuele intimidatie, waarvan aangifte is gedaan, zo ernstig is dat er sprake is van een in ernstige mate in strijd handelen met de statuten, reglementen of besluiten van de sportorganisatie. Indien de kamer seksuele intimidatie van de tuchtcommissie het roeyement uitspreekt, kan de betrokkene van die uitspraak in beroep gaan bij kamer seksuele intimidatie van de commissie van beroep. Gedurende de beroepstermijn en hangende het beroep is de betrokkene geschorst.
8. Indien een straf voor een bepaalde duur geldt of voor bepaalde activiteiten of functies wordt hiervan in de uitspraak mededeling gedaan.
9. De publicatie van een straf geschiedt met vermelding van de voorletters, naam en woonplaats van de betrokkene, tenzij de kamer seksuele intimidatie in de uitspraak heeft beslist dat met een andere wijze van vermelding kan worden volstaan.

Artikel 15 - Uitspraak

1. Een uitspraak van de kamer seksuele intimidatie komt tot stand door een met gewone meerderheid genomen besluit. De leden van de kamer hebben ieder één stem. De juridisch secretaris woont het beraad in de raadkamer bij, maar neemt niet deel aan de stemming.
2. Indien de kamer seksuele intimidatie van de tuchtcommissie van oordeel is dat de in de aangifte bedoelde overtreding niet is begaan, spreekt de kamer de betrokkene vrij.
3. Indien de kamer seksuele intimidatie van de tuchtcommissie van oordeel is dat de in de aangifte bedoelde overtreding is begaan, deelt hij aan de betrokkene mee welke straf voor de overtreding wordt opgelegd.
4. Indien de kamer seksuele intimidatie van de commissie van beroep van oordeel is dat de uitspraak van de kamer seksuele intimidatie van de tuchtcommissie in stand kan blijven, bevestigt hij die uitspraak.
5. Indien de kamer seksuele intimidatie van de commissie van beroep van oordeel is dat de uitspraak van de kamer seksuele intimidatie van de tuchtcommissie niet in stand kan blijven, wijzigt hij deze uitspraak en bepaalt de kamer of de betrokkene wordt vrijgesproken, dan wel ter zake van welke overtreding welke straf aan de betrokkene wordt opgelegd.
6. Bij het bepalen van de straf en de strafmaat worden zoveel mogelijk in gelijksoortige zaken dezelfde maatstaven aangelegd.
7. De kamer seksuele intimidatie doet na de beëindiging van de mondelinge behandeling zo spoedig mogelijk uitspraak en in ieder geval niet later dan vier weken nadat de mondelinge behandeling is gesloten.
8. De kamer seksuele intimidatie doet altijd schriftelijk uitspraak en motiveert zijn uitspraak op een wijze die in relatie tot de overtreding passend is te achten. De kamer seksuele intimidatie kan ook een mondelinge uitspraak doen en deze nadien op schrift stellen.
9. Een uitspraak wordt ondertekend door de kamervoorzitter en door de juridisch secretaris.
10. Indien de feiten of omstandigheden van de behandelde zaak hiertoe aanleiding geven, kan de kamer seksuele intimidatie aan het bondsbestuur aanbevelingen doen, welke gericht zijn op het veranderen van een situatie of het nemen van preventieve maatregelen.
11. De kosten van de behandeling van de aangifte ter zake van seksuele intimidatie komen ten laste van de sportorganisatie, tenzij de sportorganisatie anders met het Instituut Sportrechtspraak is overeengekomen. In het laatste geval bepaalt de kamer seksuele intimidatie voor wiens rekening die kosten komen. De kosten komen voor rekening van degene die aangifte heeft gedaan indien er sprake is van een valse aangifte. De kosten betreffen de kosten van de huur van de zittingsruimte en de kosten van bijstand van het ambtelijk en/of juridisch secretariaat. Indien met betrekking tot de kosten een uitspraak is gedaan, is degene die in de kosten is veroordeeld gehouden deze aan

zijn sportorganisatie te voldoen.

12. De kamer seksuele intimidatie zendt zijn uitspraak per aangetekende brief met bericht van ontvangst aan partijen en zendt een afschrift van de uitspraak aan het bondsbestuur. Indien de kamer seksuele intimidatie zich onbevoegd heeft verklaard en de betrokkene nog geen verweerschrift heeft ingediend, zendt de ambtelijk secretaris de uitspraak alleen aan degene die aangifte heeft gedaan en aan het bondsbestuur.

Artikel 16 - Beroep

1. Degene die aangifte heeft gedaan en de betrokkene kunnen van een uitspraak van de kamer seksuele intimidatie van de tuchtcommissie beroep instellen bij de kamer seksuele intimidatie van de commissie van beroep. Het beroep kan alleen worden ingediend door de betrokkene zelf of door diens raadsman of wettelijk vertegenwoordiger. Indien degene die aangifte doet of de betrokkene verstandelijk of zintuiglijk gehandicapt is, onder curatele staat of een mentor diens belangen behartigt, is degene die diens belangen behartigt ook bevoegd met instemming van de betrokkene beroep in te stellen.
2. De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na de datum van ontvangst van de uitspraak van de tuchtcommissie, welke geacht wordt twee dagen na de datum van verzending te zijn gelegen, tenzij de betrokkene overtuigend aannemelijk kan maken dat hij niet eerder van de uitspraak van de tuchtcommissie heeft kunnen kennis nemen.
3. Het beroep wordt schriftelijk en gemotiveerd ingesteld. Het beroepschrift wordt per aangetekende brief met bericht van ontvangst toegezonden aan de kamer seksuele intimidatie van de commissie van beroep.
4. Indien het beroep niet namens een in lid 1 bedoeld persoon is ingesteld, deelt de kamer seksuele intimidatie dit aan degene die aangifte heeft gedaan of betrokkene mee en stelt hij degene die aangifte heeft gedaan of betrokkene binnen een nieuw te stellen termijn in de gelegenheid alsnog zelf beroep in te stellen.
5. Indien het beroepschrift wordt ingediend bij de sportorganisatie, wordt het beroepschrift doorgezonden aan de kamer seksuele intimidatie en geldt als datum van ontvangst de datum waarop de sportorganisatie het beroepschrift heeft ontvangen.

Artikel 17 - Tenuitvoerlegging

1. Het bondsbestuur ziet toe op de tenuitvoerlegging van straffen.
2. De betrokkene, andere leden en organen van de sportorganisatie zijn verplicht hun medewerking aan de tenuitvoerlegging van een straf te verlenen. Het daarmee in gebreke blijven levert een overtreding op, welke wordt behandeld door een andere kamer van de tuchtcommissie.
3. De tenuitvoerlegging van een door de kamer seksuele intimidatie opgelegde straf vangt aan op de datum waarop deze uitspraak doet, tenzij in de uitspraak anders is bepaald.
4. Het instellen van beroep schort de tenuitvoerlegging van een straf niet op. Op verzoek van de betrokkene kan de kamervoorzitter van de kamer seksuele intimidatie van de commissie van beroep de tenuitvoerlegging van een straf tijdens de behandeling van het beroep opschorten. Het verzoek tot het opschorten van de straf kan tegelijk worden gedaan met het indienen van een beroepschrift, maar niet eerder. De kamervoorzitter doet op het verzoek schriftelijk uitspraak, welke uitspraak de kamer seksuele intimidatie van de commissie van beroep niet bindt bij het eindoordeel.
5. Het bondsbestuur kan de tenuitvoerlegging van een straf opschorten, indien ten aanzien van de opgelegde straf nieuwe feiten of omstandigheden blijken, die - waren deze tijdens de behandeling van de zaak door de kamer seksuele intimidatie bekend geweest - met een grote mate van zekerheid tot een vrijspraak of een veel lichtere straf zouden hebben geleid. Een dergelijk verzoek tot herziening moet schriftelijk door de betrokkene zijn gedaan met een uitvoerige motivering van die feiten en omstandigheden. Het bondsbestuur kan het verzoek alleen in behandeling nemen, indien op dat moment geen mogelijkheid van beroep openstaat.
6. Indien het bondsbestuur het verzoek tot herziening inwilligt en de tenuitvoerlegging opschort, stelt het bondsbestuur het verzoek aan de kamer seksuele intimidatie van de tuchtcommissie ter

hand, die het verzoek als ware het een aangifte behandelt. De kamer seksuele intimidatie behandelt de zaak dan opnieuw, van welke uitspraak beroep kan worden ingesteld.

7. Met uitzondering van de waarschuwing en de berisping, kan het bondsbestuur in bijzondere gevallen nadat ten minste twee derden van een straf is ondergaan, na een schriftelijk verzoek van de betrokkene het restant kwijtschelden. Het bondsbestuur kan aan het kwijtschelden van bedoeld restant voorwaarden verbinden, nadat het bondsbestuur ter zake van het kwijtschelden en de eventueel daaraan te verbinden voorwaarden de kamer seksuele intimidatie heeft gehoord die de zaak het laatst in behandeling heeft gehad.

Artikel 18 - Registratie straf seksuele intimidatie

1. Wanneer door de tuchtcommissie of de commissie van beroep van het Instituut ter zake van seksuele intimidatie een straf, zoals vermeld in artikel 13 lid 1 onder c. t/m g., is opgelegd, zendt de ambtelijk secretaris binnen vijf werkdagen na de uitspraak de niet-geanonimiseerde uitspraak aan de registratiekamer van NOC*NSF voor opname in het aldaar gehouden registratiesysteem seksuele intimidatie. De ambtelijk secretaris stelt binnen vijf werkdagen nadat hij de tuchtrechtelijke uitspraak aan de registratiekamer heeft toegezonden het lid hiervan schriftelijk per gewone post en bij aangetekende brief op de hoogte. Van een registratie naar aanleiding van een uitspraak van de tuchtcommissie of van de commissie van beroep staat voor het lid geen mogelijkheid van beroep open.
2. Indien ter zake van seksuele intimidatie door de strafrechter aan een lid een onvoorwaardelijke straf is opgelegd, is de betrokkene gehouden of kan ieder ander lid de strafrechtelijke uitspraak ter beschikking te stellen van het bondsbestuur van zijn sportorganisatie. Het bondsbestuur brengt die uitspraak vervolgens schriftelijk ter kennis van de algemeen voorzitter van de tuchtcommissie met het verzoek te toetsen of het in lid 3 bepaalde toepassing vindt.
3. Het in lid 2 bedoelde verzoek wordt versneld behandeld op een door de algemeen voorzitter van de tuchtcommissie te bepalen wijze. De algemeen voorzitter van de tuchtcommissie gaat uit van de door de strafrechter bewezen verklaarde feiten en toetst alleen of 'seksuele intimidatie in de zin van de artikelen 2 en/of 3 in relatie tot sportbeoefening binnen het verband van de sportorganisatie' heeft plaatsgevonden. Indien hij dat gewenst acht kan de algemeen voorzitter van de tuchtcommissie de betrokkene en degene die strafrechtelijk aangifte heeft gedaan mondeling en/of schriftelijk horen. De algemeen voorzitter van de tuchtcommissie doet schriftelijk uitspraak en beslist of de uitspraak van de strafrechter aan de registratiekamer van NOC*NSF wordt toegezonden.
4. Het lid kan van de beslissing van de algemeen voorzitter van de tuchtcommissie om een uitspraak van de strafrechter aan de registratiekamer toe te zenden binnen vier weken na ontvangst van de schriftelijke mededeling van de algemeen voorzitter van de tuchtcommissie beroep instellen bij de algemeen voorzitter van de commissie van beroep, die het beroep versneld behandelt op een door hem te bepalen wijze. Het beroep kan alleen betrekking hebben op de vraag of 'seksuele intimidatie in de zin van de artikelen 2 en/of 3 in relatie tot sportbeoefening binnen het verband van de sportorganisatie' heeft plaatsgevonden. Indien hij dat gewenst acht kan de algemeen voorzitter van de commissie van beroep de betrokkene en degene die strafrechtelijk aangifte heeft gedaan mondeling en/of schriftelijk horen. De algemeen voorzitter van de commissie van beroep doet schriftelijk uitspraak en beslist of de uitspraak van de strafrechter aan de registratiekamer van NOC*NSF wordt toegezonden.
5. Indien de algemeen voorzitter van de tuchtcommissie oordeelt dat er ten aanzien van de door de strafrechter opgelegde straf geen 'seksuele intimidatie in de zin van de artikelen 2 en/of 3 in relatie tot sportbeoefening binnen het verband van de sportorganisatie' heeft plaatsgevonden, deelt de algemeen voorzitter van de tuchtcommissie dit per post en bij aangetekende brief mede aan het desbetreffende lid, alsmede – voor zover bekend - aan degene die van de seksuele intimidatie strafrechtelijk aangifte heeft gedaan. Deze laatste kan binnen vier weken na ontvangst van de schriftelijke mededeling van de algemeen voorzitter van de tuchtcommissie van diens beslissing in beroep gaan bij de algemeen voorzitter van de commissie van beroep en verlangen dat de strafrechtelijke uitspraak alsnog in het registratiesysteem wordt opgenomen.

6. Zodra in beroep uitspraak is gedaan of anders nadat de beroepstermijn is verstreken, zendt de ambtelijk secretaris binnen vijf werkdagen na een op grond van de leden 3 t/m 5 gedane uitspraak de niet-geanonimiseerde uitspraak aan de registratiekamer van NOC*NSF voor opname in het aldaar gehouden registratiesysteem seksuele intimidatie.
7. De uitspraak van de algemeen voorzitter van de tuchtcommissie is bindend, tenzij beroep wordt ingesteld. Na een behandeld beroep is de uitspraak van de algemeen voorzitter van de commissie van beroep bindend.

B. Overige tuchtrechtelijke bepalingen

Artikel 19 - Tuchtrecht

1. Dit Tuchtrechtreglement wordt vastgesteld en gewijzigd door het bestuur van het Instituut Sportrechtspraak.
2. Dit Tuchtrechtreglement is van toepassing op de sportorganisatie, die in de overeenkomst met het Instituut Sportrechtspraak dit Tuchtrechtreglement op zijn leden van toepassing heeft verklaard, alsmede - indien en voor zover met het Instituut Sportrechtspraak overeengekomen - op haar lidorganisaties en hun leden en/of op haar afdelingen en hun leden.
3. De leden zijn tegenover het Instituut Sportrechtspraak tot hetzelfde gehouden als waartoe de sportorganisatie vanwege de in lid 2 bedoelde overeenkomst tegenover Instituut Sportrechtspraak zal zijn gehouden op grond van de statuten, reglementen en besluiten van het Instituut Sportrechtspraak. Op grond hiervan is de sportorganisatie bevoegd tot het opleggen van verplichtingen aan in lid 2 bedoelde leden tegenover het Instituut Sportrechtspraak, waarbij - met toepassing van artikel 46 van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek - al hetgeen waartoe de sportorganisatie tegenover het Instituut Sportrechtspraak is gehouden ook geldt als verplichtingen die de leden van de sportorganisatie rechtstreeks tegenover het Instituut Sportrechtspraak hebben.
4. Voor de duur van de in lid 2 bedoelde overeenkomst geschiedt de tuchtrechtpraak inzake seksuele intimidatie in de sportorganisatie alleen op grond van dit Tuchtrechtreglement seksuele intimidatie.
5. Op de leden is van toepassing het Tuchtrechtreglement seksuele intimidatie, zoals vastgesteld door het bestuur van het Instituut Sportrechtspraak. Ten tijde van het aanhangig maken van een zaak zijn van toepassing de bepalingen van het Tuchtrechtreglement seksuele intimidatie zoals die op die datum gelden. Indien tijdens het aanhangig zijn van een zaak bepalingen van het Tuchtrechtreglement seksuele intimidatie door het bestuur van het Instituut Sportrechtspraak worden gewijzigd, zijn om redenen van proceseconomie en om wille van te betrachten uniformiteit die gewijzigde bepalingen op de behandeling van de zaak van toepassing, tenzij naar het oordeel van de kamer seksuele intimidatie de betrokkene daardoor aantoonbaar wordt geschaad, in welk geval de desbetreffende oorspronkelijke bepalingen van kracht blijven.
6. De tuchtcommissie en de commissie van beroep fungeren als orgaan van de sportorganisatie en doen uitspraak in naam van en ten behoeve van de sportorganisatie. Derhalve vindt het bepaalde in de artikelen 8, 14 en 15 van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek alleen toepassing ten aanzien van de desbetreffende sportorganisatie en niet ten aanzien van het Instituut Sportrechtspraak.
7. Alleen de in dit Tuchtrechtreglement genoemde tuchtcommissie en in beroep de commissie van beroep zijn bevoegd aan leden van de sportorganisatie straffen op te leggen. Die bevoegdheid laat onverlet de bevoegdheid van een bondsbestuur een ordemaatregel te nemen daar waar het bondsbestuur die bevoegdheid in statuten of reglementen is verleend. Een door een bondsbestuur genomen ordemaatregel sluit niet uit dat ter zake van dezelfde feiten een tuchtrechtelijke veroordeling kan plaatsvinden.
8. Een op grond van dit reglement door de kamer seksuele intimidatie gedane uitspraak heeft slechts betrekking op de desbetreffende sportorganisatie en zijn leden en bindt alleen die sportorganisatie en partijen. Een opgelegde straf wordt alleen ten uitvoer gelegd binnen het verband van de sportorganisatie waarvan de betrokkene lid is en waarbinnen de overtreding is begaan, tenzij in de uitspraak anders is beslist.
9. De in dit reglement aan een bondsbestuur toegekende bevoegdheden komen aan het bondsbestuur

toe waarvan de betrokkene lid is.

10. De leden, waaronder ook de betrokkene, zijn verplicht op eerste verzoek alle door de kamer seksuele intimidatie voor de beoordeling of behandeling van een zaak benodigde verzochte medewerking te verlenen en informatie te verstrekken.

Artikel 20 - Tuchtcommissie en commissie van beroep

1. De tuchtcommissie bestaat uit een algemeen voorzitter, een plaatsvervangend algemeen voorzitter, kamervoorzitters en overige leden. De tuchtcommissie bestaat uit kamers.
2. De commissie van beroep bestaat uit een algemeen voorzitter, een plaatsvervangend algemeen voorzitter, kamervoorzitters en overige leden. De commissie van beroep bestaat uit kamers.
3. De leden van de tuchtcommissie en van de commissie van beroep worden benoemd, geschorst en ontslagen door het bestuur van het Instituut Sportrechtspraak.
4. De algemeen voorzitter, de plaatsvervangend algemeen voorzitter, alsmede de kamervoorzitters van de tuchtcommissie en van de commissie van beroep zijn jurist en worden in functie benoemd.
5. De leden van de kamers seksuele intimidatie beschikken over kennis op het gebied van seksuele intimidatie. De leden van de kamers seksuele intimidatie behoeven niet te beschikken over kennis van de desbetreffende sport of over de praktische gang van zaken in de sportorganisatie.
6. De benoeming geschiedt voor de duur van drie jaren met de mogelijkheid van een aansluitende benoeming voor telkens een periode van drie jaren met een maximale zittingsduur van twaalf jaren. Het bestuur kan een benoeming voor de eerste maal voor een periode van één jaar doen geschieden, waarna die benoeming kan worden verlengd tot de in de eerste zin genoemde periode van drie jaren met de vermelde mogelijkheid van een aansluitende herbenoeming voor een periode van drie jaren.
7. Benoemde leden treden in functie de dag na hun benoeming in de tuchtcommissie of in de commissie van beroep. Zij maken deel uit van de tuchtcommissie of van de commissie van beroep tot en met de dag waarop hun lidmaatschap van die commissie eindigt, tenzij zij op die datum bij de behandeling van een zaak zijn betrokken, in welk geval zij aftreden op de datum waarop in die zaak uitspraak wordt gedaan.

Artikel 21 - Onverenigbaarheden

1. Het lidmaatschap van de tuchtcommissie en van de commissie van beroep is niet verenigbaar met het lidmaatschap van het bondsbestuur en van de bondsvergadering van een sportorganisatie.
2. Werknemers van de sportorganisatie kunnen niet tot lid van een commissie worden benoemd.
3. Leden van het bestuur van het Instituut Sportrechtspraak, alsmede ambtelijk secretarissen, juridisch secretarissen en de juridisch adviseur kunnen voor de duur dat zij in die hoedanigheid bij het Instituut zijn betrokken geen lid van de tuchtcommissie of van de commissie van beroep zijn.
4. Een lid van de kamer seksuele intimidatie van de tuchtcommissie of van de commissie van beroep mag niet aan de behandeling van een zaak deelnemen indien het lid persoonlijk of uit hoofde van een functie bij die zaak betrokken is (geweest), dan wel wanneer het lid van die kamer lid is (geweest) van de vereniging die bij de zaak betrokken is of waarvan één van haar leden bij een zaak betrokken is.
5. Een lid van een tuchtcommissie kan niet tegelijk zitting hebben in de commissie van beroep, noch na diens aftreden als lid van de tuchtcommissie aansluitend als lid van de commissie van beroep betrokken zijn bij de behandeling van een zaak, waarover hij als lid van de tuchtcommissie heeft geoordeeld.
6. Indien een zaak ter beoordeling aan de algemeen voorzitter is voorgelegd of deze in een zaak een - al dan niet voorlopige - beslissing heeft gegeven, maakt de algemeen voorzitter geen deel uit van de kamer die de zaak behandelt.
7. Indien een lid van een kamer seksuele intimidatie voor of tijdens de behandeling van een zaak meent dat zich een onverenigbaarheid voordoet of dat het lid van die kamer zich om een andere reden wenst te verschonen als lid van die kamer, doet hij hiervan zo spoedig mogelijk met opgave van redenen mededeling aan de algemeen voorzitter van de tuchtcommissie onderscheidenlijk van

de commissie van beroep, die alsdan een ander lid van de commissie aanwijst.

Artikel 22 - Algemeen voorzitter

1. De tuchtcommissie kent een algemeen voorzitter die aan het hoofd staat van de tuchtcommissie en die daarvan deel uitmaakt. De algemeen voorzitter van de tuchtcommissie wordt bijgestaan door een plaatsvervangend algemeen voorzitter.
2. De commissie van beroep kent een algemeen voorzitter die aan het hoofd staat van de commissie van beroep en die daarvan deel uitmaakt. De algemeen voorzitter van de commissie van beroep wordt bijgestaan door een plaatsvervangend algemeen voorzitter.
3. De plaatsvervangend voorzitter heeft dezelfde rechten en bevoegdheden als de algemeen voorzitter. Waar in dit reglement wordt gesproken over de algemeen voorzitter wordt daarmee ook de plaatsvervangend algemeen voorzitter bedoeld.
4. De algemeen voorzitter van de tuchtcommissie en van de commissie van beroep coördineren de werkzaamheden van hun commissie, bepalen en wijzigen de samenstelling van de kamers van hun commissie en bevorderen waar mogelijk de eenheid in de uitspraken van de kamers van hun commissies.
5. De algemeen voorzitter van de tuchtcommissie onderscheidenlijk van de commissie van beroep is tevens belast met het nemen van beslissingen die hen in dit reglement zijn opgedragen.

Artikel 23 - Kamers seksuele intimidatie

1. De tuchtcommissie en de commissie van beroep kennen elk een kamer seksuele intimidatie die een aangifte van seksuele intimidatie behandelt.
2. De kamer seksuele intimidatie handelt namens de commissie waarvan hij deel uitmaakt en spreekt namens die commissie recht.
3. Een kamer seksuele intimidatie bestaat uit een kamervoorzitter en twee leden. De kamervoorzitter is een jurist. De leden hebben een medische en/of een gedragswetenschappelijke achtergrond.
4. De algemeen voorzitter van de tuchtcommissie en van de commissie van beroep bepalen voor hun commissie de samenstelling van de kamer seksuele intimidatie.

Artikel 24 - Ambtelijk en juridisch secretariaat

1. Het Instituut Sportrechtspraak kent een ambtelijk en een juridisch secretariaat, waarvan de ambtelijk secretarissen en de juridisch secretarissen door het bestuur van het Instituut Sportrechtspraak worden benoemd.
2. Aan het hoofd van het ambtelijk secretariaat staat een algemeen ambtelijk secretaris, bijgestaan door een plaatsvervangend ambtelijk secretaris. Aan het hoofd van het juridisch secretariaat staat een juridisch secretaris, bijgestaan door een plaatsvervangend algemeen juridisch secretaris. Aan de plaatsvervangers komen dezelfde rechten en bevoegdheden toe als aan bedoelde secretarissen.
3. Het ambtelijk secretariaat verleent administratieve ondersteuning bij de behandeling van zaken door de tuchtcommissie en de commissie van beroep.
4. Het juridisch secretariaat verleent juridische ondersteuning bij de behandeling van zaken door de tuchtcommissie en de commissie van beroep.

Artikel 25 - Bevoegdheden

1. De tuchtcommissie behandelt overtredingen in eerste instantie.
2. De commissie van beroep behandelt het beroep dat tegen een uitspraak van de tuchtcommissie is ingesteld door hetzij de betrokkene hetzij door een bondsbestuur.
3. De tuchtcommissie en de commissie van beroep beoordelen op grond van de aangifte of een overtreding is begaan.
4. De tuchtcommissie en de commissie van beroep kunnen ieder lid, orgaan of commissie van de sportorganisatie verplichten door de desbetreffende commissie gestelde vragen schriftelijk of ter zitting mondeling te beantwoorden.